



Γράφει η **Κλαιρή Δεληγιάννη**, Φιλολόγος, Ανεξάρτητη Δημοτική Σύμβουλος Δήμου Ν. Σμύρνης

Δεν χρειάζεται να είσαι ψυχολόγος για να κάνεις αυτό που υποδεικνύει η κοινή λογική: για να αντιμετωπίσεις ένα πρόβλημά σου πρέπει να δεχθείς πρώτα ότι υπάρχει. Ακούγεται εύκολο, αλλά δεν είναι. Χρειάζεται κουράγιο και αυθεντικότητα – δύο δυσεύρετες ηθικές ποιότητες. Η άγνοια δεν προκύπτει εξ' αιτίας της μη γνώσης διαθέσιμων πληροφοριών, αλλά ως αποτέλεσμα δύο βασικών μηχανισμών της: της απώθησης και της αυταπάτης.

Όλο σχεδόν το πολιτικό σύστημα της χώρας, τόσο σε κεντρικό όσο και σε αυτοδιοικητικό επίπεδο, καμώνεται πως δεν καταλαβαίνει πού οφείλεται η λαϊκή δυσφορία και κάνει πως δεν βλέπει την ηθικοπλαστική του χρεοκοπία. Γιατί δεν απέτυχαν, χρεοκόπησαν! Στη λαϊκή συνείδηση ταυτίστηκαν με την απίστευτη φθορά, τη χυδαία κομματικοποίηση, τις άθλιες πελατειακές σχέσεις με τους πολίτες-δημότες και τον εξουσιομανή καιροσκοπισμό. Πώς αντιμετωπίζεται η ηθικοπολιτική χρεοκοπία; Κατ' αρχάς με την παραδοχή της. Δεύτερον, με τον ρηξικέλευθο προβληματισμό. Και τρίτον, με τον παραμερισμό όλων όσων ταυτίστηκαν με την ιστορία του ηθικά και πολιτικά χρεοκοπημένου φορέα. Μόνο στην Ελλάδα δεν συνειδητοποιείται αυτό που είναι γνωστό σε όλες τις ώριμες δημοκρατίες: νέα πολιτική εκφράζεται από νέα (όχι αναγκαστικά σε ηλικία), άφθαρτα, μη διαπλεκόμενα, ριζοσπαστικώς σκεπτόμενα πρόσωπα. Φθαρμένα πρόσωπα δεν μπορούν να υπηρετήσουν νέες ιδέες. Αντιθέτως, νέα και άφθαρτα πρόσωπα βοηθούν παλαιές ιδέες και αξίες να αντέξουν περισσότερο χρόνο. Γι' αυτό θα πρέπει όλοι εμείς οι αιρετοί ανεξαρτήτως, να κάνουμε την αυτοκριτική μας με βασανιστικό τρόπο κι αν βρούμε τον εαυτό μας ως κομμάτι του παζλ της φθαρμένης κακοδιαχείρισης, να αποσυρθούμε αξιοπρεπώς, σεβόμενοι τη λαϊκή οργή που δεν χρειάζεται να προκαλέσουμε περισσότερο. Γιατί αν δεν το κάνουμε εμείς, θα αναγκαστεί να το κάνει η κοινωνία και να μας «ξεβράσει» με άσχημο τρόπο, όπως έχει αρχίσει ήδη να κάνει όποτε έχει ευκαιρία.

Το ερώτημα που αναδεικνύεται αφορά στα άτομα που θα καταφέρουν αύριο να επαναπροσδιορίσουν έννοιες όπως η αξιοπρέπεια, η δημοκρατία, η αξιοκρατία και ο σεβασμός του πολίτη-δημότη στην ελληνική κοινωνία. Άτομα που θα αποκαταστήσουν τη σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στους αιρετούς και τους διοικούμενους, μια σχέση που έχει – όχι αδικώς – πληγεί θανάσιμα. Άτομα που θα εμπνεύσουν το λαό να αφυπνισθεί, να ενεργοποιηθεί, να συμμετέχει στην προσπάθεια αναδιοργάνωσης και καλυτέρευσης της ζωής μας. Έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για τους αιρετούς ηγέτες που ψαρεύουν σε θολά νερά και αρκούνται σε γενικότητες, με σκοπό να συσπειρώσουν δημιουργώντας τον κίνδυνο ενός πλασματικού εχθρού. Όλα αυτά θυμίζουν όσους «συνέβαλλαν» στον εκφυλισμό της πολιτική και οικονομικής ζωής.

Χρειάζονται νέα πρόσωπα για να κλείσουν τον παλιό κύκλο και να ανοίξουν το νέο. Και μπορεί όντως η πείρα να μην αγοράζεται, από την άλλη πλευρά όμως η φθορά και η διαπλοκή ούτε καλύπτονται, ούτε φτιασιδώνονται.